

nega čistega dobička, ker bo to podjetje donášalo čisti dobiček šele, ko se uprava uredi.

Ako bo oblastna skupščina ta predlog sprejela, se bo začel proračun takoj po potrditvi ministrstva izvajati. S tem bo mariborska oblast začela svoj poseben delokrog ter bo s svojim lastnim delom pokazala, da ji država lahko odstopi čim širši svoj dosedanji delokrog in davčne vire.

Kdo je zakrivil krivice železničarjev?

Socialni demokrati in liberalci hujskajo železničarje, češ, poslanci Slovenske ljudske stranke so zakrivil različne krivice, ki so se zgodile železniškim delavcem. Posebno naglašajo, da smo mi krivi, da se je znižala plača delavcem na progi in da so se družinam odvzele karte.

Pred celo javnosti tu brez ovinkov povem, da je znižanje plač ubogim delavcem zakrivila vlada, ki je bila na krmilu od jeseni leta 1926 do 1. februarja leta 1927. In v tej vladi ni bilo ne enega poslanca Slovenske ljudske stranke! Bili so v tej vladi Radičevci Hrvti ter radikali vseh struj. Znižanje proračuna za železničarje je sprejela vladna večina brez Slovencev že jeseni leta 1926. Če kdo tega ne verjame, naj pregleda sejne zapisnike finančnega odbora od oktobra 1926 do februarja 1927. Naši poslanci so tedaj neprestano opozarjali vlado in železniškega ter finančnega ministra na te krivice in vedno glasovali proti znižanju zasluzka delavcem. Kdor kaj drugega trdi, nameno ma laže! Ko smo bili od 1. februarja do 15. aprila 1927 v vladi, pa finančni minister na noben način ni dovolil, da bi se sklepi finančnega odbora od jeseni leta 1926 kaj popravili ali spremenili. Sam minister železnice se tudi ni posebno potegoval za popravilo krivic. Edino poslanca Slovenske ljudske stranke P u š e n j a k in S m o d e j sta opozarjala na krivice, ki se godijo železničarjem, a žal, ostala sta sama.

Da se je Sloveniji odrgalo za železniške delavce toliko milijonov dinarjev, je pa kriv tudi neki visoki uradnik, ki pa sedaj ni več v Sloveniji. On je trdil pri posvetovanjih v ministrstvu za železnice, da ima Slovenija preveč delavcev in da so ti delavci predobro plačani. Ta gospod je za grizen pristaja samostojno demokratske stranke.

Glavni krivci nesreč, ki so letos zadele nižje železničarje, osobito delavce na progi, so Radičevci, ki so v jeseni v vladi in finančnem odboru glasovali za znižanje plačila, ter samostojni demokrati. Tega nihče tajiti ne more.

Kar se tiče odvzeta kart za delavce in familije, pa je jasno za vsakega pametnega moža, da to kak poslanec Slovenske ljudske stranke sploh ni mogel storiti, ker je to samo pravica ministra za železnice. In to je bil tedaj, ko so se karte odvzele, general Milosavljevič. Da pa se krivica popravi, nismo poslanci naše stranke prej mirovali, da so se morale dati karte vsaj deloma zopet nazaj. Jaz sam sem se večkrat peljal k ministru in zahteval, da se krivica popravi. In hvala Bogu, deloma so se te dni najhujše krivice že popravile.

Za delavce na progi se je dobilo toliko denarja, da bodo od sedaj naprej delali zopet šest dni v tednu in režijske karte za stalne delavce in njih družine so se vrnilo za štiri kratno vožnjo v mesecu in še za tri daljše vožnje v letu.

Te stvari smo dosegli. Ne bomo pa mirovali poprej, dokler se najhujše krivice za delavce ne bodo popravile.

Socialisti ali demokrati znajo samo hujskati in lagati. Da bi bili kedaj le količkaj dosegli za uboge delavce, tega ne morejo pokazati. Ti hujskači znajo samo podirati hišo, a ne zidati ali popravljati. Socialisti in demokrati ne bodo pri nas nikdar ali pa vsaj v doglednem času prišli do besede v vladi. Radi tega tudi te stranke (socialisti in liberalci) ne bodo mogle ljudem nič koristiti. Od samih socialističnih in demokratskih laži in hujskarij pa si železničar

bi bil krit proti jeklenkam in sem čakal, kaj bo prinesla najbližja prihodnost. . . . Strelji pod menoj so pojemali, le tu in tam je še frenila kaka krogla. Čul sem rezko poveljje:

»Ustavite ogenj! Že ima dosti; saj leži za onim le drevosom na tleh!«

Nisem se še upal prav na plan in na ogled, slišal sem lomastenje po dračju, težko sopenje ter nemško in slovensko govorjenje. Tako malo sem že upal, da gre za žandarjsko patroljo, ki je presenetila begunce. Napadalci so sekali vejevje, govorili o nosalih in se pripravili, kdo je pogodil dezerterja na smrt. Preteklo je precej časa, ko se je prikazala iz gozda in izpod hriba procesija mojih rešiteljev. Naprej je stopal orožniški stražmojster, za njim štirje črnovojniški žandarji, ki so nosili na iz vej zvezanih nosalnih mrtvega dezerterja, za temi še dva starejša. Od teh zadnjih dveh je rekel eden glasno:

»Jaz vem, da ga nisem, ker sem streljal na povelje le v zrak. Kako bi neki pomeril na človeka, o katerem ne vem, kdo je in kaj je zakrivil. Potipal ga je na smrt stražmojster, ki se je zaklel, da bo razgnal to kunšberško bando.«

Patrolja ni prav nič brskala po razvalinah. Najbrž so žandarji videli pobeg ostalih in jim je padel v past samo oni nesrečnik z vrčem v roki. Stražmojster je imel svoj mrtvi plen in svojo slavo, ki ga še čaka ter je priganjal na tem hitrejši odhod v dolino in vas.

Nisem se štilil za žandarji, ampak lepo prikrito počakal, dokler niso izginili v globini.

Oddahnil sem se na dolgo in zasluzeno, ko mi je izginila izpred oči vsa oborožena sila. Za bajni razgled po obsoletskem raju mi ni bilo prav nič več. Toliko se mi je že bil vrnil zdrav razum, da mi je pošepnil: Ta-le doživljaj z dezertjerji in žandarji je nekaj več nego jezična materina strojna puška radi moderniziranja ajdove setve. Ako boš zaupal majki, v kaki smrtni nevarnosti si bil radi ajde, ti bo vse odpustila in rajši stradala celo zimo, kakor ti očitala polomijo z ajdovim semenom.

Prizor z nosali in ubitim dezertjerjem me tedaj ni niti dirnil tolikanj, ker se mi je še krčila duša pod težo utisov iz bojnih poljan.

Kakor sem zvedel pozneje, so tega nekaj nad 20 let starega vojaškega begunca sodno raztelesili, a niso našli pri njem prav ničesar, po čem bi bili lahko sklepali na

in drugi delavec ne bosta mogla kupiti kruha za se in svojo družino!

Zategadelj svetujem kot star prijatelj našim železničarjem in delavcem: Ne verjamite hujskarijam in lažem socialistov in demokratov. Stopite na stran Slovenske ljudske stranke, ki bo pošteno branila Vaše pravice. Ona bo imela tudi moč to storiti, ker bo po volitvah sodelovala v vladi, a za socialistične kričače se še nihče zmenil ne bo. To so moje odkrite besede!

Franjo Žebot.

Volilci SLS

NAŠA SKRINJICA

JE JE

1.

! PRVA !

Da bomo nasprotnike poznali.

Pa ustrezi demokratom, če moreš!

Naši demokrati so za časa prevrata in pozneje vpili, da smo proti Srbom in protidržavni element. Ko je šla pa SLS v vlado, so pa vpili, da je Slovenija izdala, ker seili skupaj s Srbi v vladi. Preje je SDS vedno prav žerjavsko vpila, da SLS za Slovenijo nič ne doseže. Ko pa je SLS bila le dva meseca v vladi, pa je za Slovenijo nekaj dosegla, je isto demokratsko časopisje pisalo, da hoče SLS vse popraviti za Slovenijo na škodo Beogradu in Srbiji. Zdaj pa naj kdo reče, da so to ljudje, ki bi imeli vsaj malo poštenja v sebi! Naj se kdo potruji, če more, da jim ustreže. Če bo rekel, da je belo, bodo trdili ono, da je črno. Če bo rekel, da je črno, bodo oni trdili, da je belo. Ker jim na noben način ne moremo ustreči, zato bomo pri prihodnjih volitvah Slovenci tako-le napravili: Demokrati pravijo, naj jim njihovo skrinjico s kroglicami napolnimo. Mi pa tega ne bomo storili, ker se bojimo, da bi jim zopet ne ustregli.

Klerikalni zmaj široko zija!

Demokrati imajo straha, ker sta se dogovorila Vukičević in Korošec za skupno vladanje po volitvah. In naenkrat so v svojem strahu zagledali klerikalnega lintverja. Kaj bo treba storiti? Žerjav je hitel na Bled, da bi tam zopet črnil Slovence, kakor jih je do zdaj. Pet dni je čakal, kdaj bi smel opraviti svojo »slovensko« dolžnost, pa je čakal zastoj! Ob enem pa bo menda poročal kralju, kako piše demokratsko časopisje o kraljevih sorodnikih — črnogorskih princih!

Še o črnogorskih princih.

Nasprotniki mislijo, da bodo s to stvarjo zbegali nezavedne in nepoučene ljudi, pa neprestano pišejo o tem.

njegovo narodnost ter domovino. O kunšberških dezertjerjih, tatovih in roparjih ni bilo slišati od tedaj nič več.

Ko sem se poglobil s kunšberškega hriba v dolino, je bilo tamkaj vse polno ljudi in seve pretežna večina rado vednih žensk. Babnice so jokale iz strahu, ker so čule streljanje, druge je zopet ganil do solz pogled na za prazen nič ustreljenega mladega človeka, kateremu se je že ogabila morija na fronti in se je skrtil pred krvjo v zaledje. Le starejši kmetje so odobraval nastop žandarmerije, ker bo sedaj zanaprej mir pred dezerterskimi potepuhi.

Med preplašenimi ter jokajočimi ženstvinami sem zapazil našo šiviljo. Lepo mlado dekletce se je kar treslo od strahu in zbrzelo proti meni. Prosil me je goreče milo, naj jo spremim vsaj do Sotle, ker že gre na mrak in ona mora danes v Zelenjake na Hrvaško. Smilila se mi je reva in prav rad sem stopil tik nje do meje. Da bi jej ne nagnal še več groze, sem bil tiho o lastnem strahu na kunšberškem gradu in sem jo tolažil, da sva sedaj izven vsake nevarnosti. Pot do Sotle je peljala mimo moje tete, ki me je vabila iz radovednosti na kupico vina. Objubil sem ji kratek poset na povratku. Še pred »Ave Marijo« je bila moja varovanka preko Sotle in jaz sem otepal pri teti zasluzeno suho klobaso in si vlivljal z alkoholom nove korajže. Veliko sva govorila o vojski, dezertjerjih in neznanцу, ki je moral pot Kunšbergom iz tega sveta. Pri slovesu v noči mi je zapretila stara sorodnica s kazalcem in mi voščila lahko noč z opominom:

»Spekla bi ti bila piščanca, a si jedel le suho klobaso, ker si spremljal mladega dekleta na Hrvaško!«

Nisem nič oporekal, se nič izgovarjal, ker me je obdolžila stara ženica po ajdovem sporu, prestani smrtni nevarnosti še ljubimkanje z mladim in res privlačno lepim dekletcem.

Ajde nismo našli v jeseni leta 1918 na naših njivah niti zrna ne. Mati mi niso porinili pod nos niti enkrat več, ker sem zamoril z gnojnic ter pepelom kaj ajdovega semena. Gotovo jih je bilo strah, da ne bi zašel še v drugič med dezertjerje, katerih se je klatilo po obsoletskih krajih vse polno do prevrata.

Moja stara teta me je prosila odpuščenja, ker je bila oni večer prepričana, da sem jo potegnil preko Sotle s čedno Hrvaščo, a je bila v resnici tudi njena dobra znanka in obče spoštovana Štajerka!

Mi smo stvar že razložili in danes ponovno poročamo: Ta odškodnina je določena, a še niti para ni izplačana, za veličanska premoženja teh princev, katero premoženje je naša država prevzela v svojo last. Ako bi se jim to ne dalo v smislu poravnave, bi pač tožili in iztožili okrog 150 milijonov. Zdaj pa naj kdo reče, ali je bolj pametno dati 42 — ali 150 milijonov? Demokrate samo to jezi, ker niso pri stvari nič zaslužili, kakor so se že preje marsikdaj pokazali kot mojstre.

Prava beseda!

»Kmetijski list« piše tako: »Če slovenski kmet in delavec dajeta svoj glas Slovenski ljudske stranki, ker mislita, da jima njena politika največ koristi in njune gospodarske in kulturne interese najbolj zastopa — nič za to! Nikdo nima niti najmanjše pravice, radi tega jih ceniti drugič kakor vsakega drugega izmed nas.« — Mi k temu dostavljamo le, da slovenski kmet res tako misli in tudi ve, da ima prav. Kmetijski pa bi imeli najbolj prav, da opuste lažljivo blatenje dela SLS, ker v smislu njihovih lastnih besed nimajo povoda zato.

»Kar je kdo sam, tako sodi o drugih.«

Radič si je o dr. Korošču dovolil pripombo, da je pijan tudi takrat, če je trezen, da se mu ne sme dati niti kozarca vina. Stefane, pri teh besedah si pač mislil nase!

»Stebri« radičevščine se podirajo!

Eden glavnih bojenikov za Puclja in Radiča je bil znani Urek iz Posavja. Zdaj pa prihajajo poročila, da je zastopil potapljač se barko Radičevo in uskočil v čoln, ki se pa tudi potaplja, k SDS. — Z njim gredo še nekateri radičevci, da bo družba bolj pisana. Je hudo, če ni nikjer izhoda in tavajo neorientirani iz stranke v stranko. Naš narod na takih zgledih še posebno vidi, da pri nasprotnih voditeljih ni stalne politike, še najmanj za narod, kaj šele za stranko. Zato se samo posmehuje temu skakanju.

Dekret smo objavili, plačajte!

Radičevci so obljubili, da izplačajo 10.000 Din, če kdo dokaže, da se je v naši državi kje verouk preganjal. Ko smo v zadnji številki priobčili dekret z datumom in številkami, smo jih pozvali, da plačajo. A zdaj so tiho kot . . . Hudo je, ko se je dokaz posrečil, pa še celo tako, da je bil ravno radičevce Pucelj tisti, ki je zvanja veroučitelj na vseh šolah svojega ministrstva ukinitil. Če bi postal prosvetni minister, kdo ve, če se ne bi lotil naših ljudskih šol!

Prava beseda socialistom.

Ko je bil ministrski predsednik Vukičević v Mariboru, je obiskal tudi železniške delavnice. Tam pa je delavcem, ko so do zdaj sledili socialističnim hujskačem, povedal, da naj to opuste, ker z bojem proti drugim stanovom, posebno še proti kmetu, katerih je 80% v državi, ne bodo zmagali. Zato naj bodo pametni in se pridružijo skupni stranki celega slovenskega naroda, ki bo v njegovi vladi, in če se bodo res pokazali, da so se spametovali, da se bo vlada ozrla na njihove zahteve ter jih tudi izpolnila. In socialistični delavci vidijo, da od svojih voditeljev-hujskačev nimajo drugega kot škodo in »špot«, zato se trumoma obračajo od socialistov.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Pretekli teden je bival Vukičević, naš ministrski predsednik, v Sloveniji. V soboto se je pripeljal v Ljubljano. Tam se je sestel z našim voditeljem dr. Koroščem. Nato je odpotoval na Bled h kralju. Za njim se je pripeljal na Bled tudi dr. Korošec, ki je bil gost ministrskega predsednika. Od tam je prišel ministrski predsednik tudi v Maribor, kjer so ga sprejeli naš veliki župan in predsednik oblastnega odbora z odborniki. Na potu domov se je ustavljal tudi v Celju, kjer so ga pozdravili njegovi prijatelji in zastopniki SLS. — To je bila njegova pot. Njegovo delo pa je bilo, da prizna Slovence njihovo državotvornost, da jim da zagotovilo popolne enakopravnosti v državi, zato je rekel, da Slovenija ne sme biti več kot pastorka, da tudi javno pove, da bo slovenski narod po SLS zastopan tudi pri vodstvu države, torej v vladi. — Pomen tega dejstva se more spoznati iz tega, da so vsi časopisi v državi že celi teden polni samo debate o tej stvari. Da, celo izven države vidijo v tem, da se je dr. Korošču posrečilo privedi beograjske kroge na pot prave državne politike. — Korist Slovenije od tega pa se najlažje spozna iz dejstva, da se demokrati kot gadje zaletavajo z intrigami in lažmi na levo in desno in da je Radič tudi začel: »Se nam kaj takega, kar dajete Sloveniji!«

Radič govori — govori! Radič je prišel na Bled. Časnikarjem je že naprej razložil, kaj bo vse kralju povedal. Pri kralju je bil poldrugo uro, pa je prišel minister dvora ter sporočil, da ima kralju nekaj nujnega poročati. In Radič je odšel ter bil dobre volje. Takrat bi človek ne bil rad kralj, kadar bi moral Radiča poslušati. — Njegova politika je zašla na napačno pot, nihče mu več ne verjame, nihče ga ne vpoštevata, samo neuvidevni hrvaški kmetje, pa nekaj zaslepljenih Slovencev še tava z njim vred v nejasni politiki.

Radikali med seboj. Zelo velike važnosti za bodočo državno politiko je razmerje v radikalni stranki. Dejstvo je, da se te razmere čistijo, da glavni odbor, ki je bil v rokah pašičevcev, ne upa proti Vukičeviću javno nastopiti, nasprotno pa Vukičević želi, da se glavni odbor odloči za njegovo vlado. Aca Stanojevič, podpredsednik radikalne stranke — predsednika po Pašiču nimajo — ima že dogovor z Vukičevićem zaključen.

Radikali in demokrati, ki so zdaj skupaj na vladi, naj bi se po želji Pribičevića, ki silno intrigira, sprli med seboj, kar pa se ne bo zgodilo, ker bi to bilo bolj na škodo demokratom kot pa radikalom.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Koroški Slovenci dobijo šolsko avtonomijo. Na Koroškem še živi nad 100.000 Slovencev, ki pa niso imeli do sedaj nobene pravice. Še celo v cerkvah so jim hoteli zabravljati domačo slovensko besedo, šol pa niso imeli. Sedaj

pa pripravljala koroška deželna vlada poseben načrt, po katerem bi se v vsakem okraju, kjer je 40 slovenskih otrok, morala ustanoviti slovenska šola. Slovenci se bodo morali kot Slovence priznavati in vpisovati vsako leto v poseben zapisnik. — Ta načrt nikakor ni najboljši, ker se bo vršilo narodno nasilje in se Slovenci ne bodo upali vpisovati kot Slovenci. Zato je nujno potrebno, da bodo Slovenci na Koroškem uživali narodno svobodo brez nasilja, potem šele bo zaupati temu načrtu.

Slovenci v Italiji — trpijo! Mussolini je te dni sprejel nov načrt, po katerem hočejo poitalijančiti Slovence v Italiji. Načrt se deloma že izvaja. Slovenski časopisi in knjige se zaplenijo in uničujejo, premoženje naših društev se je konfisciralo in oddalo fašistom, v šolah se vse slovenske otroke vzgaja laško-fašistovski. Pripravljajo se že načrt — pregnati slovensko duhovščino! In ko bo naš narod, — do 600.000 Slovencev — tako osamljen v trpljenju na svoji rodni grudi, kdo bo mislil nanj, kdo mu bo podajal roko v pomoč? Krivica, ki vpije do neba, bo strla končno tistega, ki jo počenja!

Češka se pobota z Vatikanom. Lansko leto je češka vlada napravila veliko napako, da se je oficijelno udeležila

Komunistična revolucija na Dunaju.

Na Dunaju so bili zadnji dnevi preteklega tedna krvavi dnevi. Povzročili so jih komunisti, delavci, ki so se nasilno hoteli polastiti vlade, ter na ta način iz Avstrije napraviti boljševiško državo.

Začetek revolucije.

Pred dunajsko poroto je v četrtek, dne 14. julija, bila razprava zoper one nemške fašiste, ki so pri neki socijalistični prireditvi v bližini Dunaja streljali na delavce. Ti nemški fašisti pa so bili pri poroti oproščeni. Zdaj so delavci na Dunaju začeli protestirati in so napravili velike obhode po mestu. To njihovo razburjenje pa so uporabili zlobni ljudje, ki so hoteli ta trenutek uporabiti, da pridejo nasilnim potom do vlade. Izdali so oklic za splošen štrajk ter poziv za napad. In res so delavci v petek šli na mesto na delo — na cesto. Začele so se demonstracije. Ker se delavstvo ni umaknilo policiji, so padli strelji, ki pa so napravili pravi pokolj po ulicah. Delavstvo je prešlo v napad in s tem se je dejansko začela revolucija.

Divjanje delavstva.

Delavstvo je najprej napadle sodno palačo. Vdrlo je vanjo, preganlo uradništvo, 60 policajev, ki so bili tam, pa je zaprlo. Nato je palačo zažgalo. Plameni, ki so istočasno buknili na vseh koncih palače na dan, so v kratkem objeli celo stavbo. Delavstvo pa je razbijalo pohištvo in metalo na ogenj, razmetalo v plamene vse sodnijske spise in vse knjige. Gasilci so sicer takoj prišli, a delavstvo je streljalo nanje in ni pustilo, da bi gasili. Z orožjem so si gasilci napravili pot v gorečo palačo, da so rešili onih 60 zaprtih policajev. Na cesti pa je med tem divjala borba med policaji in delavstvom naprej. Vlada je sicer poklicala tudi vojsko na pomoč, a ta je večinoma prestopila k upornikom. Delavstvo je zato zmagovito divjalo naprej, udrlo v palačo krščanskega lista »Reichspost« ter tudi tu vse razbilo in palačo zažgalo.

Razburjenje dunajskega prebivalstva.

Velika večina Dunajčanov, posebno še tujcev, pa ni vedela, kaj se pravzaprav godi. — Zato je te razumljivo,

Kaj je novega?

Smrt vzglednega duhovnika. V mariborski bolnici je umrl zadnji nedeljo, dne 17. t. m., po dolgi in mučni bolezni magdalenski č. g. kaplan ter katehet Pavel Holcman. Rodil se je na Remšniku leta 1889. Gimnazijo in bogoslovje je dokončal z dobrim uspehom v Mariboru, kjer je bil tudi posvečen. Kaplanoval je malo časa pri Sv. Martinu na Pohorju, nakar je prišel za kaplana in kateheta na zelo te-

Poročila S. L. S.

Zahvala poslancem Slovenske ljudske stranke. Od gg. županov iz obmejnega ozemlja mariborskega okraja smo dobili naslednje pismo: Velika težava je bila za naše občine na meji takozvana evidenca živine. Vsako malenkost smo morali sproti naznanjati in če kaj malega ni bilo prav, smo bili kaznovani župani in živinorejci. Po našem poslanec Zebotu smo prosili Jugoslovanski klub za posredovanje, naj se ta nepotrebna odredba odpravi. Hvala Boga, ta korak ni bil zastoj! Evidenca živine je odpravljena, kar je za naše težavne obmejne razmere velika dobrota. V ime tu obmejnih občin in celega prebivalstva na meji brez razlike strank se poslancem Slovenske ljudske stranke tem potom pristočno zahvaljujemo! J. K., župan. — Okrajno glavarstvo v Mariboru levi breg je naznanilo dne 6. julija 1927 z odlokom št. 5855, da je odpravljena evidenca, oziroma kataster živine v občinah ob državni meji. Dosedaj so morali lastniki živine vsako spremembo glede števila živine naznaniti županu in finančni kontroli. Kdor se tega ni držal, je bil kaznovan. S tem odlokom te težave prebivalstva ob meji odpadejo.

Prošnja našim somišljenikom! Sedanje volitve bodo velike važnosti za bodočnost Slovenije. Da bo SLS mogla sijajno zmagati, potrebujemo za velike izdatke za pošto, tiskovine itd. mnogo denarja. Obračamo se z iskreno prošnjo do vseh somišljenikov in prijateljev, osobito premožnejših. Darujte ali zberite prispevka za volilni sklad SLS! Za vsak najmanjši dar bomo hvaležni. Prispevki se pošiljajo na naslov: Tajništvo SLS v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Kdor potrebuje, lahko dobi položnice za pošiljanje denarja.

Kako Hrvati »častijo« Radiča! K našemu poslancu g. Zebotu so prišli v soboto, dne 16. t. m., štirje Hrvati iz Medjimurja. Prosili so poslanca, naj posreduje za nje v neki nujni in za nje važni zadevi v Beogradu. Naš poslanec pravi: »E, pa Vi imate svoje hrvatske poslance; pa Vi imate Radiča v Zagrebu! Zakaj se ne obrnete za pomoč do tistih, ki ste jih volili?« In Hrvati so odgovorili: »Kaj nam pomaga Radič in njegovi poslanci, ko pa za nas nič ne storijo! Obrnili smo se že nešteto pismeno v Zagreb do Radiča in do hrvatskih poslancev, a še odgovora ne dobi-

protikatoliškega husitskega slavja. Vatikan je zato prekinil svoje zveze s Češko. Letos je vlada to opustila in se bodo te zveze zopet upostavile.

Anglija želi, da uredi z Jugoslavijo vojni dolg, ki znaša 25 milijonov funtov. Na ta način se bi naš dinar še bolje utrdil. Poleg tega pa je res, da Anglija potrebuje denarja. Njena denarna moč namreč peša, preveč jo stane vzdrževanje svetovne nadmoči, ki jo z največjimi žrtvami še vedno vzdržuje.

Na Kitajskem vstaja nov rod, ki hoče osvoboditi Kitajsko vsakega tujega vpliva. Kitajci so zelo svobodoželjni, živijo še v razmerju velikih družin, kakor naši predniki Slovenci, ko so se naselili v naše kraje. Zato se ni bati, da bi mislili Kitajci na kak nasilen nastop zoper Evropo. Le sami hočejo biti svobodni in to je prav!

Na Poljskem sta si v medsebojnem boju Pilsudski ter skupščina. Skupščina bo najbrž razpuščena, dasiravno se temu upirajo poslanci in senatorji. Na Poljskem se močno širi komunizem. Tam še ni pravih, samostojnih kmetov, ampak je podobno kot na Madžarskem, da imajo večino zemlje v rokah grofje.

da je nastalo velikansko razburjenje po celem mestu. Prva skrb je bila, v najhujši naglici pokupiti živila vsaj za nekaj dni. Tako so bile trgovine z živili naenkrat grozno oblegane in v par urah popolnoma izpraznjene. Ker je boj divjal vedno huje in po vseh ulicah, so trgovci že dopoldne začeli trgovine zapirati. Enako so bile vse hiše ves dan zaprte. V velikih hotelih so bili bogati tujci, ki so v strahu pričakovali, da množica navali nanje. Razburjenje se je še povečalo, ko so uporniki postali gospodarji položaja.

Upor na višku. — Vlada — zmaga!

Delavstvo se je že polastilo pošte, brzvoja in telefona, tudi železnice in tramvaja. Dunaj je bil odrezan od sveta, a tudi v Dunaju samem so vedeli drug za drugega le delavci. Vlada dr. Seipla je bila ves čas v svojih uradnih prostorih. Govorice so se že raznesle, da je Seipl ubit, da je vlada padla in druge podobne in še hujše. A dr. Seipl je vstrajal. Tudi, ko je prišlo obvestilo, da so delavci sestavili novo vlado, ni prestrašilo dr. Seipla. On je vedel, da bo prišla pomoč. In res je prišla. Vojštvu iz Graza in iz Innsbrucka se je pripeljalo na številnih avtomobilih, ker železnica ni več vozila. Vojštvu je nastopilo takoj in je po celodnevem boju zmagalo. Delavstvo se je začelo umikati iz sredine mesta v svoja predmestja. Tam so trajali boji še celi dan in po noči, vendar je bilo že jasno, da je zmagala vlada. Iz bližnjih industrijskih krajev so prihajale nove množice delavstva, ki pa ni moglo položaja več izpremeniti.

Sedanji položaj.

Dr. Seipl je takoj, ko je obvladal položaj, poslal uradno obvestilo vsem zastopnikom drugih držav, da bo vlada vzdržala in oskrbela red. Socijalni demokrati, posebno voditelji, pa si umivajo roke, češ, da so popolnoma nedolžni. Res so nekateri nastopili, da bi delavstvo pomirili, a brez uspeha. Zdaj so proglasili splošno stavko po vsej državi. Železnica ne vozi, tovarne stoje, listov se ne tiska. Socijalisti hočejo na ta način dobiti vlado v svoje roke. Položaj še ni izčiščen, vendar je upati, da ne bo presenečenja.

žavno mesto v župniji Sv. Magdalene v Mariboru. Letošnjo zimo je obel na »španski«, ki je zapustila smrtonosne posledice. Šel si je iskat zdravja k usmiljenim bratom v Gradec, a že ni bilo več pomoči zanj. Vrnil se je pred tedni v mariborsko bolnico, kjer je umrl v župniji, katero je pastiroval skoro 15 let. Blagopokojni Pavel je bil blaga duhovniška duša, dober pridigar ter katehet, postrežljiv napram vsem in priljubljen pri vseh. Njegovo veliko veselje je bila šola in se mu imajo Magdalenci veliko zahva-

liti, da jim je vzgajal z uspehom deco v pravem krščanskem duhu. Kot duhovnik je bil še prav posebno priljubljen ter čislán med duhovnimi sotovariši. Blagemu in veliko pre-rano umrlemu Pavlu ostani ohranjen časten ter hvaležen spomin med duhovnimi sobraty in vsemi, ki so ga poznali in imeli priliko, spoznati njegovo za vse dobro vneto srce!

Pogreb blagopokojnega g. kaplana Pavla Holemana je bila prava manifestacija njegove obče priljubljenosti pri Sv. Magdaleni, v mestu in v okolici. Spremilo je rajnega na zadnji poti 50 duhovnih sobratov pod vodstvom prošta dr. Mateka, šolska mladina, zastopstvo organizacij, uradov, pobrezke občine in nad več tisoč broječa ljudska množica.

25letnico župnikovanja bo obhajal v nedeljo, dne 31. t. m. vlč. g. župnik v Ribnici na Pohorju Andrej Fišer. Te slovesnosti se bo udeležil sam prevz. g. vladika, ki bode posvetil ob tej priliki celo faro presv. Srcu Jezusovemu.

Srebrno sv. mašo ali 25letnico duhovništva so obhajali v sredo, dne 20. t. m., v Ljutomeru naslednji č. gg.: Ašič Maks, kaplan v Sv. Križu pri Ljutomeru; Goričar M., duhovnik v Št. Ilju pri Velenju; Gorjup Peter, župnik v Dolu pri Hrašniku; Jelšnik Ivan, župnik v Zibiki; Koci-per Rudolf, provizor pri Sv. Janezu Krstniku na Ojstrici; Lončarič Jožef, župnik pri Sv. Jederti nad Laškim; Lovrec Andrej, župnik v Ljutomeru; Rabuza Jakob, župnik v Slivnici pri Celju; Skvarč Jožef, župnik v Skomarju; Slavec Albin, vpkoveni župnik v Braslovcah; Škamlec Ignacij, župnik pri Sv. Andražu v Halozah; dr. Vraber Maks, kanonik v Mariboru; Zakošek Ivan, župnik pri Sv. Venčesu. — Umrla sta župnika Ilc Janez in Pregelj Viktor.

Pomenljiva slovesnost pri č. šolskih sestrah v Mariboru. Lepa slavnost se je izvršila preteklo soboto, dne 16. t. m., v samostanu šolskih sester v Mariboru. 27 kandidatkinj je po osemdnevnih duhovnih vajah sprejelo redovno obleko. Obred redovne preobleke je izvršil škofov namestnik mil. g. prelat dr. Ivan Tomažič. Navzočih je bilo več duhovnikov in mnogo sorodnikov novopreoblečenih sester. Ganljivo je bilo videti, kako so kandidatkinje, oblečene kot neveste, pristopile k oltarju, prejele skupno sv. obhajilo, odložile svetno obleko, se odpovedale svetu in njegovi mljivosti, sprejele redovno obleko in z njo sladk jarem Gospodov. Današnji svet jih pač pomiluje, ker nima smisla za žrtve in odpovedi iz višjih nadnaravnih nagibov, mi pa čestitamo kongregaciji šolskih sester, da ji Bog naklanja toliko plodono delovati za vzgojo ženske mladine. Preoblečene so bile: Melavec Ana iz Rečice v Savinjski dolini (s. Konkordija), Grzetič Marija iz Trsta (s. Restituta), Malner Helena iz Ribnice na Dolenjskem (s. Janja), Zunko Ana iz Kamnice (s. Emerencija), Colarič Antonija od Sv. Križa pri Kostanjevici (s. Vigičija), Majer Ana iz Zužemberka (s. Juvencija), Cerar Marija iz Domžal (s. Celina), Stražičar Franciška iz Verda pri Vrhniki (s. Tita), Prefovšek Terezija iz Rova pri Kamniku (s. Kandida), Strgar Angela od Sv. Križa pri Kostanjevici (s. Evrazija), Hribernik Elizabeta iz Šmartna pri Šaleku (s. Kolomana), Bežek Magdalena iz Črenovec v Prekmurju (s. Lucija), Matičič Ivana iz Borovnice (s. Gracijana), Ogrinc Marija iz Vurberga (s. Patricija), Irgl Elizabeta od Sv. Urbana (s. Aurea), Punčuh Katarina iz Makol (s. Longina), Šilc Marija iz Sodražice (s. Irena), Sinkovič Antonija iz Rajhenburga (s. Damijana), Idžojtič Josipina iz Virovitice v Slav. (s. Branka), Bušovec Ivana iz Bleda (s. Bernarda), Stemberger Kristina iz Konjic (s. Agripina), Lah Franciška iz Komende (s. Jovita), Koritnik Pavla iz Vidma pri Krškem (s. Fulgencija), Zupančič Angela iz Sevnice ob Savi (s. Leopolda), Kos Neža iz Ribnice na Dolenjskem (s. Silvana), Košir Antonija iz Šmartnega pri Celju (s. Edvarda), Sinkovič Alojzija iz Rajhenburga (s. Marcijana). — Med imenovanimi so tri učiteljice in pet otroških vrtnaric. Ta redovna preobleka je bila letos že druga. Pri prvi preobleki v mescu marcu je bila preoblečenih 19 kandidatkinj.

Shod našega poslanca Faleža. V nedeljo, dne 24. t. m., ima naš poslanec Falež volilni shod pri Sv. Martinu na Pohorju. Volilci in tudi drugi ste povabljeni!

Volilni shod SLS v Ribnici na Pohorju se vrši v nedeljo, dne 14. avgusta po prvem sv. opravilu v gostilniških prostorih g. Josipa Petrun, na katerem govorijo kandidati g. Bedjanič in oblastna poslanca g. Hraščelj in Tomaž Ovcár iz Maribora. Uljudno vabljeni vsi volilci in mladeniči!

Volilni shod SLS za Razbor. V nedeljo, dne 21. avgusta po sv. opravilu priredi oblastni poslanec g. Tomaž Ovcár tukaj javen volilni shod, na katerem govorijo tudi drugi govorniki. Pri ugodnem vremenu se vrši shod na prostem pri cerkvi. Volilci in mladeniči uljudno vabljeni!

Lep shod SLS pri Sv. Antonu v Slov. gor. SLS je v nedeljo, dne 17. julija, priredila tu veličasten javen shod. Zborovali smo pod milim nebom. Prostor pred cerkvijo in šolo proti gostilni Alt je bil poln zborovalcev. Zborovanje je otvoril in vodil v imenu krajevne organizacije SLS slovit čebelar naš starosta g. Ivan Jurančič. Naš poslanec in kandidat g. Franjo Zebot nam je poročal tako zanimive stvari, da bi ga bili poslušali ure in ure. Presenečeni smo bili, ko nam je povedal, kaj se godi v sosednji Avstriji, kako tam socijalisti in komunisti uničujejo tujo lastnino zažigajo hiše in ubijajo sodržavljane. Tudi o stremiljenju Italije smo zvedeli marsikatero zanimivo, kar v časopisih ne čitamo. O političnem in gospodarskem položaju in o pomenu volitev smo sedaj dobera poučeni. Antonjevcani bomo vsi do zadnjega šli na volišče in bomo zopet z ogromno večino volili g. dr. Korošca in Zebota. — Po shodu, ki je izrekel SLS in našemu poslancu popolno zaupanje, smo kar oblegali poslanca in mu predložili naše prošnje in pitožbe. Mi ne potrebujemo zagrebškega Radiča, ne Pivka, mi imamo svojega poslanca. Antonjevcani bomo dne 11. septembra metali kroglice samo v prvo skrinjico.

Volilni shod SLS pri Sv. Tomažu pri Ormožu. V nedeljo, dne 31. t. m., se vrši tukaj po službi božji v običajnih prostorih shod SLS. Poročata poslanec Bedjanič in obl. poslanec g. Janžekovič. Pridite vsi!

Shoda SLS v Guštanju in v Kotljah. V nedeljo, dne 17. t. m., so priredili kandidat g. Bedjanič in oblastna po-

mo. Čuli smo, da poslanci SLS radi pomagata ljudem, ako rabijo pomoči. Pa še nam zapuščenim Hrvatom pomagajte! — »Rad bi kaj storil za Vas«, jim odgovori Zebot, »a Vi boste v zahvalo za to pri volitvah zopet volili tistega Radiča, ki Vas tako zanemara.« — »Kot Boga Vas prosimo«, odgovarja Hrvat, »pomagajte nam. Radiča in njegovih kandidatov mi Hrvati ne bomo več volili. On nas je leta in leta vodil za nos s svojo »republiko«, a za ljudstvo ni storil niti toliko, kolikor je za nohtom črnega. On in njegovi so bili skoro dve leti ministri, pa niti ene dobre stvari niso dosegli. Verujte nam: Letos bo na stotisoče Hrvatov volilo proti Radiču.« Tako govorijo o Radiču Hrvati sami. In mi Slovenci bi naj bili tako zabiti, da bi glasovali za Radiča!

Devica Marija Brezje. V nedeljo, dne 24. t. m., se vrši po službi božji na prostem pri cerkvi volilni shod, na katerem govorijo oblastni poslanec g. Sagaj in tajnik SLS g. Ovcár iz Maribora. Vsi volilci uljudno vabljeni!

Remšnik. V nedeljo, dne 24. t. m., po sv. opravilu vrši se tukaj volilni shod, na katerem govori oblastni poslanec g. Josip Stabej iz Maribora.

Remšnik. V nedeljo, dne 24. t. m., popoldne po večernicah, ima tukajšnje brašno društvo svoj redni občni zbor, katerega se udeleži oblastni poslanec Stabej iz Maribora; za tem predstava dveh iger. Domači in sosedji prav uljudno vabljeni!

Črneče pri Dravogradu. V nedeljo, dne 24. t. m., po večernicah, se vrši tukaj volilni shod, na katerem govori oblastni odbornik g. Jurij Kugovnik. Vsi volilci uljudno vabljeni!

Veliki shod v Vitanju je bil v nedeljo, dne 17. julija, na katerem je govoril poslanec dr. Hohnjec. Njegovo poročilo so volilci vzeli z vsestranskim odobravanjem na znanje ter so sklenili, da bodo pri volitvah 11. septembra vsi oddali svoje glasove za kandidatno listo SLS. Vitanjčani so se že od nekaj odlikovali s svojo zvestobo slovenski in krščanski stranki ter bodo to zvestobo dokazali s pomnoženim številom glasov za kandidata naše stranke.

Volilni shod SLS v Konjicah bo v nedeljo, dne 31. julija, po ranem cerkvenem opravilu. Govori narodni poslanec dr. Josip Hohnjec.